

— Нищо, азъ знамъ да ямъ и камъни — казалъ Господъ и отчупилъ камъкъ.

Овчарътъ гледа и не вѣрва на очитѣ си, камъка се превърналъ на бѣлъ, пшениченъ хлѣбъ.

— Старче, кой си ти?

Старецътъ помълчалъ, помълчалъ, погледналъ го право въ очитѣ и му отвърналъ:

— Азъ... съмъ... Богъ!

— Ха, ха, ха, ха, ха! Стари магьсникo, мислишъ, че азъ съмъ глупавъ, да ти вѣрвамъ. Азъ не познавамъ Бога и отдавна съмъ го изпѣдилъ отъ мене! Кой му вѣрва Нему за пара?

— Така ли? А азъ ще науча невѣрниците като тебе да повѣрватъ! казалъ старецътъ. После се изправилъ, дигналъ глава и изчезналъ.

Небето се сключило, силна свѣткавица процепила въздуха и паднала върху овчаря. Въ мигъ и той и овцетѣ му се вкаменили.

И до днесъ въ пещерата стои каменното стадо, а срѣдъ него стърчи вкаменения овчаръ съ гега въ ржка.

Г. Червенковъ

Годишенъ абонаментъ 40 лева.

Редактори: Професоръ Баджовъ, Д. Чолаковъ и Хр. Спасовски.

АДРЕСЪ: Редакция «Детски Свѣтъ» — София, ул. Гурко № 58.